

תפ (באר שבע) 57482-05-25 - מדינת ישראל נ' עאיד מסאלמה (עציר) - הובא שב"ס

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 57482-05-25 מדינת ישראל נ'
מסאלמה(עציר)

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יגאל קלנטרוב

נגד

הנאשם
עאיד מסאלמה (עציר) - הובא ע"י שב"ס
ע"י ב"כ עו"ד אילן בן ברוך

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות הבאות:

גניבת רכב בצוותא, עבירה לפי סעיף 413ב + סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

סיוע לגניבת רכב - עבירה לפי סעיף 413ב + סעיף 31 לחוק העונשין.

נהיגה בזמן פסילה - פסילת בימ"ש, עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, ביום 14.5.25 קיבל הנאשם לידיו בנסיבות שאינן ידועות רכב טרנזיט לבן בשטחי חברון וביום למחרת בשעה 01:20 נהג בו חזרה לישראל דרך מחסום מיתר וזאת חרף העובדה שרישיונו נפסל לשלוש שנים על ידי בית המשפט ביום 8.9.24. בהמשך אותו לילה, בשעה 02:44, הגיע הנאשם יחד עם אחיו הקטין למקום בו חנה אופנוע 1 מ.ר. 139-06-602 שהיה בבעלות ולדיסלב וחנה בעיר באר שבע והשניים העמיסו אותו על הטרנזיט; לאחר מכן, בשעה 03:43, הגיע הנאשם עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה לרחוב הורקנוס בבאר שבע, שם חנה אופנוע 2 מ.ר. 079-66-934 שהינו בבעלות סאן בריבו כאשר האחר העמיס לטרנזיט את אופנוע 2 בזמן שהנאשם שמר במקום. האירוע הסתיים בשעות

עמוד 1

הבוקר, עת גילה סאן שהאופנוע נגנב, עודכן מחברת "פוינטר" שהחיוויים מראים שהאופנוע שלו נמצא במקום בו חנתה הטרנזיט. בעקבות זאת, דיווח סאן למשטרה והאופנועים נתפסו בטרנזיט.

במעשיו כמתואר לעיל, גנב הנאשם בצוותא חדא את אופנוע 1 וסייע לאחר לגנוב את אופנוע 2 וכן נהג בזמן פסילת בית המשפט.

3. בתאריך 21.09.25 הגיעו הצדדים להסדר דיוני לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע במיחוס לו בכתב האישום המתוקן. ההסדר לא כלל הסכמה עונשית כלשהי.

טיעוני הצדדים לעונש

4. **ב"כ המאשימה** הגישה טיעונים לעונש בכתב (ת/1), גיליון רישום פלילי (ת/2), גיליון רישום תעבורתי (ת/3) ופרוטוקול מאסר על תנאי מתיק פל"א 6478-12-23 (תעבורה ב"ש) (ת/4).

המאשימה הדגישה כי מעשי הנאשם פגעו באופן ממשי בזכות הקניין של המתלוננים, בשלוות חייהם, בביטחון הציבור, בביטחון הנוהגים בכביש והולכי הרגל. גניבת כלי תחבורה אינה רק עבירת רכוש; היא טומנת בחובה "פוטנציאל נזק" רב וסיכון לביצוע עבירות נלוות. בנסיבות העניין, הנאשם פעל בלב שכונות מגורים בשעות הלילה, תוך הפגנת זלזול מוחלט בחוק ופגיעה קשה בביטחון משתמשי הדרך.

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מדובר בתכנון וחבירה עם אחר. הנאשם פעל יחד עם אחר וסייע לו בגניבת אופנוע ובנוסף גנב עוד אופנוע והכול תוך שימוש ברכב מסוג "טרנזיט" לביצוע המשימה כאשר הנאשם נוהג בטרנזיט על אף היותו פסול מלנהוג.

מדובר בשילוב מסוכן של עבירות רכוש יחד עם סיכון תעבורתי המלמד על מסוכנות גבוהה. **באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** - לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות בעבירות רכוש וסמים לצד גיליון הרשעות תעבורתי עשיר הכולל נהיגה בקלות ראש, אי-ציות לשוטר ונהיגה חוזרת בזמן פסילה. רק 8 חודשים לפני האירוע הנוכחי נדון הנאשם ל-19 חודשי מאסר בגין עבירות דומות של נהיגה בפסילה. העובדה ששב לסורו זמן קצר כל כך לאחר גזר דינו האחרון מוכיחה כי מורא החוק אינו חל עליו.

המאשימה ציינה נסיבות לקולא הכוללות את הודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן והחיסכון בזמן שיפוטי יקר.

לאור חומרת המעשים, **המאשימה עותרת למתחם עונש הנע בין 18 ל-28 חודשי מאסר בפועל**. בשל העבר המכביד והעובדה שעונש הפסילה לצמיתות לא הרתיעה אותו, המאשימה מבקשת למקם את הנאשם בשליש העליון של המתחם. המאשימה עותרת להפעלת עונש מאסר על תנאי בן 6 חודשים (מתיק פל"א 6478-12-23) באופן מצטבר לכל עונש שיושת. להשית ענישה נלווית וכן להדגיש את חומרת פסילת הרישיון לצמיתות פעם נוספת כדי לחדד את המשמעות בפני הנאשם.

5. **ב"כ הנאשם** העיד את אמו ואשתו של הנאשם במסגרת הראיות לעונש מטעם ההגנה. אמו של הנאשם העידה על נסיבות חייה הקשות ועל הטרגדיות המשפחתיות שפקדו את

הנאשם מילדותו. לדבריה, אביו של הנאשם נהרג בתאונה כאשר הנאשם היה כבן שלוש שנים וחצי בלבד. היא ציינה כי אין לה משפחה תומכת בארץ וכי נאלצה לגדל שמונה ילדים לבדה בתנאים קשים מאוד.

עוד הוסיפה האם כי המשפחה חוותה טרגדיה נוספת כאשר אחותו של הנאשם התאבדה בגיל 13. היא הדגישה כי הנאשם היה קשור מאוד לאחותו וכי מותה היווה נקודת מפנה שהובילה להידרדרותו האישית. האם תיארה את הקשיים הכלכליים עמם היא מתמודדת כיום, כשהיא מתקיימת מקצבת ביטוח לאומי בלבד וביקשה מבית המשפט להתחשב בכך שהנאשם גדל בצל אובדן כפול של אביו ושל אחותו, דבר שהשפיע עמוקות על מצבו.

אשתו של הנאשם העידה בפני בית המשפט על המצב הרפואי והכלכלי המורכב בביתם. היא ציינה כי לזוג שלוש בנות הסובלות מבעיות רפואיות ואף פירטה כי אחת מהן נדרשת לעבור ניתוח ברגלה בתקופה הקרובה. לדבריה, היא אינה עובדת ומתקיימת מקצבת ביטוח לאומי בלבד, דבר המקשה עליה מאוד להתמודד לבדה עם הטיפול בבנות ובצרכיהן הרפואיים. היא פנתה לבית המשפט בבקשה להורות על שחרורו של בעלה כדי שיוכל לסייע לה בטיפול בילדות ולתמוך במשפחה בשעתה הקשה.

6. עיקרי טיעוני ההגנה לעונש - ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם בחר להודות והורשע בכתב אישום מתוקן בהזדמנות הראשונה. בהודאתו זו, לא רק שחסך זמן שיפוטי יקר והעדת עדים, אלא ביטא קבלת אחריות מלאה על מעשיו והבעת חרטה כנה, שיש לזקוף לזכותו כשיקול מרכזי להקלה בעונש.

ההגנה מבקשת מבית המשפט להתחשב ברצף אירועי חיים קשים שעיצבו את גורלו של הנאשם, אביו של הנאשם נרצח בשטחים כשהנאשם היה בן 4 בלבד. באותן נסיבות נרצח גם חמיו לעתיד של הנאשם (אבי אשתו).

הנאשם "נתלש" מסביבתו הטבעית ועבר לישראל, שם נאלץ להתמודד עם פערי שפה, מנטליות ומסורת ללא מערכת תמיכה מספקת.

טרגדיה נוספת פקדה את המשפחה כאשר אחותו בת ה-13 התאבדה. הנאשם היה זה שמצא אותה והוריד אותה מחבל התלייה, מדובר ברצף אירועים טראומטיים שהוביל להידרדרותו הנפשית ולהתמכרות לסמים בעבר (מהם נגמל מאז).

הנאשם הוא אב לשלוש בנות, שתיים מהן נכות, סובלות מבעיות רפואיות קשות (אחת מהן הייתה נוכחת באולם כשהיא יושבת בכסא גלגלים). היעדרו מן הבית מהווה מכה אנושה ליכולת המשפחה לתפקד.

ההגנה טוענת כי למרות עברו הפלילי, הנאשם הוא קורבן של מערכת רווחה שנכשלה בשיקומו לאורך השנים ולא השכילה לעצור את כדור השלג של הסתבכותו בפלילים חרף הנסיבות הקשות של חייו.

ב"כ הנאשם מבקש לבחון את האירוע בפרופורציה הראויה, טען כי מדובר באירוע נקודתי אחד של גניבה וסיוע לגניבה שארך זמן קצר ביותר, האופנועים נתפסו כשהם בתוך משאית חונה והוחזרו לבעליהם ללא כל נזק.

הנאשם נתפס כשהוא ישן בבית חברתו, עובדה המעלה ספק בנוגע לכוונות ההמשך לגבי הרכוש הגנוב.

באשר למתחם העונש ההולם טען כי בניגוד לעמדת המאשימה המחמירה, ההגנה טוענת כי

בנסיבות שפורטו ובהתחשב בכך שלולא עברו הפלילי היה הנאשם מועמד מתאים לעבודות שירות. **ההגנה עתרה למתחם הנע בין 8 ל-14 חודשי מאסר בפועל.**

לאור הנסיבות האישיות החריגות, נטילת האחריות והעובדה שהרכוש הוחזר ללא נזק, יש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם.

לעניין הפסילה, ב"כ הנאשם מבקש להבהיר כי הנאשם כבר נפסל מלנהוג לצמיתות במסגרת גזר דין קודם מיום 8.9.2024. לפיכך, ובהינתן שהסטטוס התעבורתי של הנאשם כבר הוכרע ברף המחמיר ביותר האפשרי, אין טעם מעשי בהחמרה נוספת ברכיב זה ויש להסתפק בענישה המרתיעה הקיימת ממילא ברישומיו.

7. **דברי הנאשם** - הביע חרטה עמוקה על מעשיו ועל מסלול חייו הפלילי. ציין כי לאורך השנים, בכל פעם שנעצר והסתבך בפלילים, קינן בו הרצון הכן להשתלב בהליך טיפולי ושיקומי. הוא הסביר כי תמיד שאף לערוך שינוי משמעותי בחייו, לחדול מביצוע עבירות ולהפסיק את חזרתו החוזרת ונשנית אל בין כותלי בית הסוהר, אולם הדבר לא יצא אל הפועל והוא לא זכה לקבל את הטיפול המקצועי לו נזקק במרכזי השיקום.

באשר לעבירות התעבורה, ביקש הנאשם להבהיר כי המניע לנהיגתו בעבר לא נבע מרצון "להשתולל" על הכביש או מזלזול בחוק לשם הנאה, אלא מתוך דוחק כלכלי וניסיון נואש לצאת לעבוד כדי לפרנס את בני משפחתו. הנאשם הדגיש בפני בית המשפט כי כיום הוא מבין היטב את חומרת האיסור החל עליו לנהוג, הביע צער על "הטעות" שעשה, וחתם את דבריו בתקווה כי עונשו יאפשר לו לשוב למסלול חיים נורמטיבי ולמשפחתו, ולא יחזיר אותו למעגל המאסרים.

דין והכרעה

8. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

עיקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).

במעשיו פגע הנאשם בערכים חברתיים מוגנים ומרכזיים ובראשם הזכות לקניין, הזכות לפרטיות והזכות לביטחון אישי של הפרט ושל הציבור בכללותו. עבירות הרכוש בהן הורשע הנאשם מבטאות חוסר הכרה בכך שקניינו של אדם אינו הפקר, מעשים המערערים את הסדר הציבורי ואת תחושת המוגנות של בעלי הרכבים בסביבתם האישית. לצד הפגיעה הישירה, מעשים אלו מסבים נזק כלכלי רחב היקף לציבור כולו בשל עליית פרמיות הביטוח כתוצאה מריבוי גניבות הרכב. חומרה יתירה וסיכון ממשי לחיי אדם עולים מנהיגתו של הנאשם בזמן שהוא נפסל לצמיתות; במעשה זה הפגין הנאשם זלזול בוטה בחוק ופגע בביטחונם של הנוהגים בכביש ושל הולכי הרגל, תוך יצירת סיכון מוחשי לשלום הציבור ושלמות גופו.

9. בחינת נסיבות המקרה מובילה למסקנה כי נגרמה פגיעה משמעותית בערכים אלו, הנאשם לא פעל בחלל ריק אלא היה חלק בלתי נפרד ממימוש תוכנית עבריינית משותפת ומתוכננת. ביום 15.5.25, בשעה 01:20 בלילה, עשו הנאשם ואחיו הקטין

את דרכם בחזרה למחסום מיתר ונכנסו לשטחי המדינה, כאשר הנאשם נוהג ברכב ה"טרנזיט". בהמשך לכך, נסעו השניים למקום חניית אופנועו של המתלונן ולדיסלב והעמיסו אותו לרכב. לא די בכך, אלא שבשעה 03:43 לפנות בוקר, המשיך הנאשם לזירה נוספת יחד עם אחר, שם העמיס האחר את אופנועו של המתלונן סאן לרכב הטרנזיט, בעוד הנאשם משמש כ"תצפיתן" ושומר על המקום. חומרת מעשיו של הנאשם מקבלת משנה תוקף נוכח העובדה כי ביצע את עבירות הרכוש הללו תוך שהוא נוהג ברכב בזמן שרישיונו נפסל לצמיתות על ידי בית המשפט; שילוב זה בין עבריינות רכוש מתוכננת לבין הפרה בוטה של צו שיפוטי ונהיגה אסורה, מלמד על מסוכנות גבוהה ביותר ועל זלזול מוחלט בחוק ובתקינות הסדר הציבורי. הודות לחברת "פוינטר" ודיווחו המהיר של המתלונן סאן למשטרה, אותרו האופנועים בתוך רכב הטרנזיט ונתפסו, אירוע שהיה עלול להסתיים בנזק רכושי בלתי הפיך לולא התערבות זו.

10. על הערכים המוגנים בעבירות גניבת הרכב ועל הצורך בענישה מרתיעה, עמד בית המשפט העליון בע"פ 7163/13 כסוואני נ' מדינת ישראל :
"עבירה של גניבת רכב היא עבירה חמורה, ולצידה עונש מקסימלי של 7 שנות מאסר. היא פוגעת בקניין, בפרטיות ובתחושת הביטחון של המשתמשים ברכב במובן הצר, ומסבה נזק כלכלי במובן הרחב בשל העלאת פרמיות הביטוח בגין ריבוי גניבות כלי רכב ... בית המשפט העליון עמד זה מכבר על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה במקרים אלו (ראו למשל: ע"פ 5724/95 אבו דחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.5.1996); ..."

עבירת גניבת רכב נחשבת כ"מכת מדינה" מזה שנים רבות, וכזו מחייבת הטלת ענישה מחמירה, לצערנו מדובר בעבירה קלה לביצוע אך קשה לאיתור. רשויות אכיפת החוק מקדישות משאבים רבים למיגור תופעה זו, בעיקר בדרום הארץ.
11. באשר ל**נסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, יודגש, כי אין מדובר במעידה רגעית, אלא בעבירות שבוצעו לאחר תכנון מוקדם ותוך חבירה לאחר, כאשר התוכנית העבריינית יצאה אל הפועל במלואה. מעשי הנאשם הסבו פגיעה ממשית ונזק ישיר למתלוננים שאופנועיהם נגנבו ואין להקל ראש בטרדה הקשה ובעוגמת הנפש הנגרמת לאזרח המגלה כי רכושו נגזל ממנו. מעבר לנזק הישיר, אירוע של גניבת רכב טומן בחובו מעצם טיבו פוטנציאל לביצוע עבירות נלוות ומסוכנות משנית, כאשר ניכר כי המניע הבלעדי שעמד לנגד עיני הנאשם הוא השגת רווח כלכלי קל ומהיר על חשבון הציבור.

חומרה יתירה נמצאת בעובדה כי רק בחודש ספטמבר 2024 נדון הנאשם לעונש מאסר ממושך בן 19 חודשים בגין נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון תקף (שפקע שנתיים קודם לכן), ובמסגרת זו אף נפסל רישיונו לצמיתות. בחלוף שמונה חודשים בלבד, שב הנאשם על מעשיו וביצע עבירה זהה, תוך שהוא משלב בה עבירות רכוש. נהיגתו של הנאשם באישון לילה בטבורה של עיר ובשכונות מגורים, חרף הפסילה המפורשת, מלמדת כי מורא החוק אינו נר לרגליו וכי מדובר בנאשם שאינו נרתע מהליכים משפטיים.
לצד שיקולי חומרה אלו, יצוין לקולא כי בסופו של יום נתפסו האופנועים על ידי המשטרה

והושבו לבעליהם. עוד לזכות הנאשם אציין כי, הנאשם לא פעל בתחכום ולא עשה שימוש בכלי פריצה מיוחדים.

12. מדיניות הענישה הנוהגת:

א. עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 6060-05-24 **מדינת ישראל נ' פריגאת (אליו הפנתה המאשימה)**- מדובר בערעור המדינה על קולת העונש שנגזר בבית משפט השלום בבאר-שבע. הנאשם הורשע בשני כתבי אישום. באחד מהם בעבירה של גניבת רכב ונהיגה בזמן פסילה ובכתב האישום השני בעבירה של סיוע לגניבת רכב ונהיגה בזמן פסילה. **בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל.** בית המשפט גזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי - 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית לרבות פסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופה של 8 חודשים ופסילה על תנאי.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע קבע כי - "אנו סבורים כי ענישה הכוללת 12 חודשי מאסר לשתי עבירות, האחת גניבה של רכב והשנייה סיוע לגניבה של רכב, כאשר כל אחת מהעבירות הללו מתבצעת יחד עם עבירה של נהיגה בזמן פסילה, הינה ענישה אשר אינה נותנת מענה עונשי הולם לחומרה של עבירות אלו, כמו גם לשיקולים של הרתעת היחיד והרבים". בית המשפט המחוזי קבע כי עתירת המאשימה בפני בית משפט השלום, למתחם שתחתיתו ב- 20 חודשי מאסר בפועל אינה מחמירה. כמו-כן, קבע בית המשפט המחוזי כי רכיב הפסילה בפועל שהטיל בית המשפט השלום אף הוא נדרש החמרה משמעותית. במכלול הנסיבות, תוך שצוין כי ערכאת הערעור לא ממצה את הדין עם הנאשם, **קיבל בית המשפט המחוזי את ערעור המדינה והחמיר את עונשו של הנאשם ל-18 חודשי מאסר בפועל ול-16 חודשי פסילה בפועל.**

ב. ת"פ 44413-09-22 (שלום- ב"ש) **מדינת ישראל נ' חמד אבו סמית (אליו הפנתה המאשימה)** - גזר דין של כבוד השופט רון סולקין. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של גניבת רכב וסיוע לגניבת רכב. בית המשפט אימץ את המתחם לו עתרה המאשימה וקבע **מתחם הנע בין 18-30 חודשים** ומשית על נאשם צעיר בן 21, נעדר הרשעות קודמות, אשר התקבל תסקיר שירות מבחן אשר בא בהמלצה שיקומית לעונש של"צ, 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ג. רע"פ 4075/21 **הרמן נ' מדינת ישראל** (9.6.21), הנאשם הורשע בביצוע עבירה אחת של גניבת רכב, אופנוע, ללא עבירות נוספות. בעניינו של המבקש קיימות 9 הרשעות קודמות. **בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע ביו 5-18 חודשי מאסר.** בית המשפט השלום גזר עליו 7 חודשי מאסר בעבודת שירות, מאסר מותנה וקנס. ערעורו על העונש לבית המשפט המחוזי נדחה, ובקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ד. ע"פ (ב"ש) 32962-05-21 **אלחמידי נ' מדינת ישראל**(14.07.21), הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בשתי עבירות של גניבת רכב. כפי העולה מכתב האישום המתוקן

הנאשם קשר ביחד עם אחרים להעביר כלי רכב גנובים לתחומי הרשות, כשחלקו של הנאשם התמצה בהעברת כלי הרכב הגנוב לתחומי הרשות. **בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 16 ל 34 חודשי מאסר בפועל**, הנאשם נעדר עבר פלילי נדון ל 13 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. בית משפט המחוזי קיבל הערעור והקל בעונשו של הנאשם, והפחיתו ל 9 חודשי מאסר בפועל.

ה. ת"פ 50778-07-24 **מדינת ישראל נ' אבו עידה(עציר) (אליו הפנה ב"כ הנאשם)** - הושת על הנאשם שהורשע בעבירה של גניבת רכב לפי סעיף 413(ב) לחוק העונשין 13 חודשי מאסר בפועל.

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג) ונוכח המפורט בכתב האישום, אופי העבירות בהן הורשע הנאשם ולאור עקרון ההלימה, אני קובע כי **מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הודה והורשע הנאשם נע בין 18 חודשי מאסר בפועל לבין 28 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.**

14. לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. לא התקיים הליך שיקומי רציף או מעמיק.

גזירת עונשו של הנאשם

15. בגזירת **העונש המתאים לנאשם**, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

הנאשם הינו אדם נשוי ואב לשלוש בנות. לחובתו עבר פלילי ותעבורתי מכביד הכולל הרשעות רבות בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בקלות ראש, אי-ציות לשוטר ועבירות נוספות. בעברו נדון הנאשם לעונש מאסר ממושך של 19 חודשים במסגרת תיק 6478-12-23, במסגרתו אף נפסל רישונו לצמיתות. חרף עונשים אלו ובחלוף שמונה חודשים בלבד ממתן גזר הדין בתיק האמור, שב הנאשם וביצע עבירת נהיגה לצד ביצוע עבירות רכוש. לחובת הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי בן 6 חודשים, אשר לא היה בו כדי להרתיעו. לצד זאת, יש לתת את המשקל הראוי לכך שהנאשם בחר בסופו של יום להודות במעשיו במסגרת ההליך המשפטי. בהודאתו זו לא רק שקיבל אחריות פורמלית על מעשיו, אלא אף חסך זמן שיפוטי יקר והעיד על רצון כן לסיים את ההליך. באיזון בין השיקולים השונים - ובהם עברו הפלילי והרצידיביזם אל מול נטילת האחריות, מצאתי למקם את עונשו ברף הבינוני של מתחם העונש ההולם.

16. באשר לרכיבים הכספיים (קנס ופיצויים) - בבואי לקבוע את הרכיבים הכספיים, נתתי דעתי להודאת הנאשם בעבירות המיוחסות לו ולטיעונים שנשמעו בעניין מצבו הכלכלי הקשה. מדובר בעבירות רכוש שמטרתן השגת רווח כספי שלא כדין ומכאן שיש להטיל

סנקציה כספית. נתתי דעתי לעובדה כי האופנועים נתפסו והושבו לבעלים וכן לתקופת המאסר שיהיה על הנאשם לרצות. לעניין עונש הפסילה, מצאתי לנכון לציין כי על הנאשם הוטל עונש של פסילת רישיון נהיגה לצמיתות.

17. סוף דבר

אשר על-כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 21 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בגין תיק זה בהתאם לרישומי שב"ס. מורה על הפעלת מאסר על תנאי מתיק פל"א 6478-12-23 בן 6 חודשים, באופן שחציו ירוצה בחופף וחציו במצטבר למאסר בתיק זה, **כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים בניכוי ימי מעצרו כאמור.**
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת רכוש מסוג פשע ו/או עבירה של נהיגה בפסילה.
- ג. 4 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג עוון.
- ד. פיצוי בסך 2,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים:
למתלונן, עד תביעה 3, מר סאן בריבו, ת.ז. 311436703;
למתלונן, עד תביעה 4, מר ולדיסלב פולונוסקי ת.ז. 328966155;
הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.6.26 ובראשון לכל חודש שאחריו. כל תשלום יחולק בשווה בין שני המתלוננים.
- ה. קנס כספי בסך 4,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו שישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.10.26 ובראשון לכל חודש שאחריו עד סיום מלוא תשלום הקנס.
- ו. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית על סך 3,000 ₪ שלא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג פשע או עבירה של נהיגה בפסילה. **[ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול].**
- ז. בשים לב לעובדה כי הנאשם נפסל לצמיתות, אין מקום להטלת עונשי פסילה נוספים.

את הקנס והפיצויים ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

עמוד 8

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום

ניתן היום, כ"ה טבת תשפ"ו, 14 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.